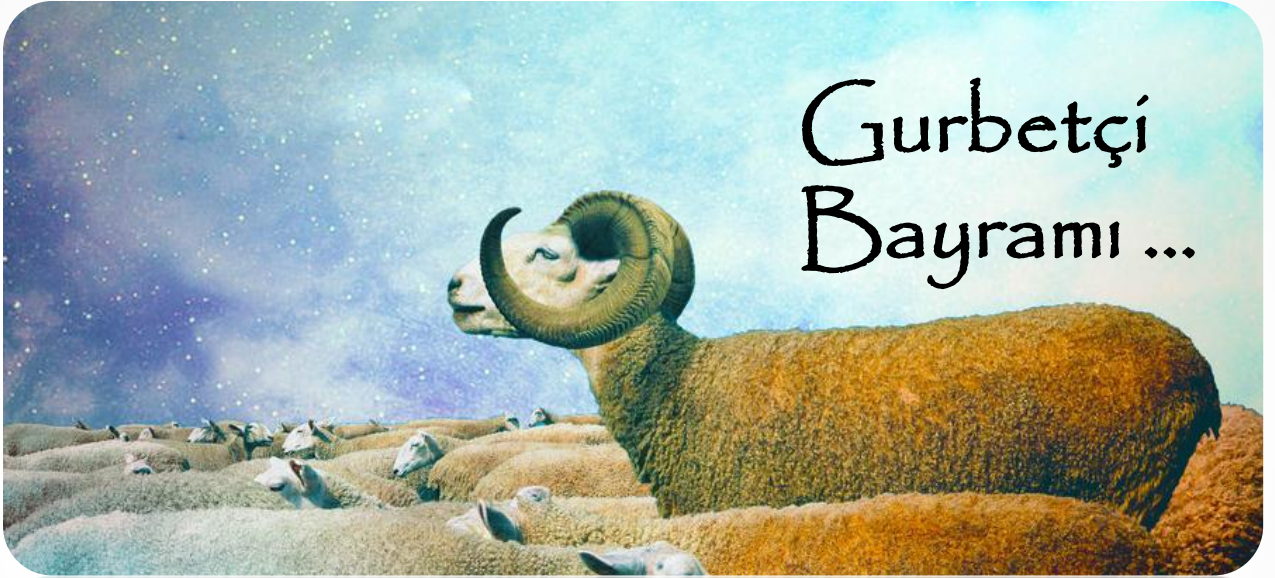

YEDI DEVRAN

Yedi tepeden, Yedi kıtaya..

Ekim - Sayı 6

YediHilal

Gurbetçi Bayramı ...

Dünyanın her köşesinden yükselen tekbir sesleriyle kesildi kurbanlar ve niyetler sunuldu. Her birimizin farklı tecrübelerle yaşadığı Kurban Bayramı'mızı geride bıraktık. Bulduğumuz coğrafya ve imkânlar dolayısıyla mübarek Kurban Bayramı'ndan farklı dersler çıkardık. Bizzat kurbanlarını kesme imkânına sahip olanlar canın ne denli tatlı olduğu ve onu sahibine geri vermenin de bir o kadar zor olduğunun farkına vardı.

Din, ticaret veya eğitim gibi farklı sebeplerden dolayı gayrimüslim ülkelerde yaşayan küçük Müslüman toplulukların Kurban Bayramı merasimlerinde, her yerde olduğu gibi gün, mescitte kılınan bayram namazı ile başlıyor. Mescit denilince akla kubbeli ve minareli yapılar gelmesin çünkü çoğunun önünden geçerken kapıdaki tabelayı okumadan ne olduğunun farkına varamazsınız. Müstakil evler, boşaltılmış fabrikalar, eski okul binaları ve mescit olarak kullanılan diğer farklı yapılar, içeriye adım atmadığınız sürece kendisini belli etmez. Görüntü olarak eksik gözükse mescitlerde bayramlar hakkında kutlanır. Aileler sabah vakti bayram namazına beraber gelir ve namaz çıkışı çocuklara oyuncaklar dağıtılır. Bu arada cemaat, hazırlanan sabah kahvaltısına geçerek tanıdıklarıyla hasret giderir veya diğer Müslümanlar'la tanışır ve böylece bayramlar topluca kutlanır. Bu sebepten ötürü bayramın ilk günü en önemli gündür. Geriye kalan günler kurban kesmek için mezbahalarda veya sıla-i rahim için telefon başında geçer.

Bilal Bedirhan Abbas ÖZ
UIB Güney Amerika Sorumlusu

Kurban ...

"Güneş yükselmeden kuşluk yerine
Bir adam camiden döndü evine
Oturdu sessizce yer minderine

Kızı "Bayram" dedi, yalın ayaklı
Adam "Bayram" dedi, tam ağlamaklı.."

Rahmetli Abdurrahim Karakoç üstad çok güzel anlatmıştı bayramları "Bayramlar Bayram Ola" adlı eserinde.

Bir kurban bayramını daha acısıyla-tatlısıyla ama bol etlisiyle geride bıraktık.Bu bayramda vatanımızdan ayrı kalmanın biraz hüznü vardı.Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yıllar önce çeşitli nedenlerle ayrılmak zorunda kalanların kurban bayramlarını nasıl geçirdiklerine şahit olduk. Hüznülü gurbeti yaşayanların, vatanlarından kilometrelerce uzakta nelere karşı mücadele verdiklerini dinledik.

Kurban, Yüce yaratanın rızasını kazanma yolunda O'na yaklaşma amacıyla yapılan bir ibadettir; Müslümanlar'ın birbirlerini anlama, imkânı olmayanlara yardımcı olma, büyüklerimizi ziyaret etme ve daha bir sürü gelenek ve göreneklerimizi bizlere hatırlatan bir yüzü olduğu inkâr edilemez.

Arefeyi ve bayramın birinci gününü Fransa-Paris'te geçirdik. Bayram sabahı, bulunduğumuz otelin civarında çeşitli milletlerden hanımlar ellerinde Kuran-ı Kerim, sokakta birbirleriyle bayramlaşıyorlardı. Uzun elbiseleriyle, başlarında takkeleriyle Paris sokaklarını aydınlatıyorlardı. İnsanların yüzlerindeki tebessüm içimizi aydınlatıyordu. 3 arkadaşa yola koyulduk, Belçika'ya gitmek üzere. Brüksel'e vardığımızda adres sormak maksadıyla birilerini ararken Efe Market'i gördük. 1994 yılında Konya'nın köyünden kopup gelen ağabeyimiz, yaşamını Belçika'da sürdürüyor. Hoşça ve samimi bir muhabbete koyulduk. İlk zamanlar çok zorluklar yaşadığını söyleyen, Müslümanlar'a karşı insanların her daim önyargıları olduğunu belirten ağabeyimiz, gene de insanların burada birbirlerine tahammüllerinin daha fazla olduğuna dikkat çekti. Peygamber efendimizin (aleyhisselam) vasiyeti olan "Bir gün nam-ı celilim güneşin doğup battığı her yere ulaşacaktır." düsturuna her Müslüman'ın bir katkı sağlaması gerektiğinin de altını çizdi.

Bayram namazını kıldıktan sonra, kurbanlarını kestiklerini ve köylerinden gelen tanıdıklarıyla bayramlaştıklarını ifade etti bize. Millet olarak, özellikle Anadolu insanının birçok topluma göre daha içten-sıcak olduğunu, bizi biz yapan değerlerimiz olduğu sürece Türk toplumunun etle-tırnak misali birbirinden kopamayacağını belirtti. Kalacağımız yer olup olmadığını, karnımızın tokluk durumunu soran ağabeyimiz, duygulanmamıza sebep oldu. Sıcak Anadolu insanının her nerede olursa olsun, diğer milletlerden farklı olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Adres sormak maksadıyla girdiğimiz bir bakkal dükkânında hoşça bir sohbetin, doyulmaz güzelliğine ortak olduk. Bu vesile ile bir kez daha İslam âleminin mübarek kurban bayramını kutlar, dünya üzerinde Müslüman kardeşlerimize yapılan zulmün durmasını Allah'tan niyaz ve bayramımızın hayırlara vesile olmasını temenni ederim.

Altay Yetkin ALTAYLI

UIB Türk Cumhuriyetleri ve Rusya Sorumlusu

Sierra Leone ve Kurban ...

Mübarek Kurban Bayramını geride bıraktık. Yaradan için kan akıttık, affımızı diledik. Kimimiz Türkiye'de memleketinde, kimimiz farklı şehirlerde yaşadığı kurban ibadetini. Birde Dünyanın ücra köşelerinde kurban eti tatmaya imkanları bulunmayan müslüman kardeşlerine yardım eli uzatan binlerce insan var tabii ki. İşte size bu gurbet kahramanlarından bazılarını anlatmak istiyorum.

Alışıldık Afrika organizasyonlarından farklı olarak Hamilik Vakfının Sierra Leone'de düzenlediği kurban faaliyetinin farklı bir yönü var. Amadu Conteh adında, Freetown'da yaşanan dile kolay 900.000 insanın öldüğü katliamdan sağ kurtulup ülkemize okumaya gelmiş ve uzun zaman Türkiye'de bulunmuş, Sierra Leone'den Türkiye'ye gelen öğrencilere gönüllü danışmanlık ve abilik yapmış bir müslüman gencimiz, bu vakıf aracılığı ile doğduğu köye ve tüm çevresine hayal etmesi güç yardımlar götürmüştü. Bahsettiğimiz bu yardımlar elbette sadece maddi değil, toprak işleme ve çalışma bilincinden tutun da kimseye muhtaç olmadan kendi kendine yetebilme anlayışına kadar pek çok hatırı sayılır ilginç destekler sağlanmış yerel halka. Bunların en önemlisi de halen yürütülen ve hızla büyüyen tarım projesi. Ayrıntılara girmeden ifade etmek gerekirse ektikçe ve baktıkça çoğalan ürün sistemi ile insanları yardım almaktan üretmeye teşvik eden tam da Afrika halklarına uygun bir proje. Yıllar önce bir grup idealist müslümanın üç beş pirinç çuvalı ile başladığı proje Amadu, ekipteki diğer gönüllüler ve yerel halkın da desteği ile bugün binlerce çuvallık hasatlara dönüşmüştü.

İşte vakıf için kurban faaliyeti de bölgede inşa edilen yapılar, takip edilen ekimler ve farklı vesilelerle geliştirilen karşılıklı ilişkiler yanında her yıl yapılan hayırlı bir yolculuğa dönüşmüştü. Türkiye'den toplanan kurban paraları doğrudan vakıfta Sierra Leone sorumlusu olarak çalışan bir arkadaş tarafından bölgeye ulaştırılıyor, ekibi Amadu ile birlikte yerel halk da sevinçle karşılıyor. Pazarlıklar yapılıyor, hayvanlar alınıyor, kesimler video çekimleri eşliğinde vekaleti veren isimlerin okunması ile gerçekleşiyor (daha sonra bu görüntüler kurban sahipleri ile paylaşılıyor).

Sonrasında hemen kurban sahibine sms ile kesimin gerçekleştiğine dair mesaj gönderiliyor ve paylaşılan etler köylere çıkılarak bizzat vakıf görevlileri tarafından elden ete muhtaç ailelere ulaştırılıyor. Yapılanlardan çok kısaca bahsettiğimiz bu yazı sadece bir teşekkürün ifadesidir. Sierra Leone'de faaliyet gösteren vakıflardan biri olan Hamilik vakfı başta olmak üzere, zamanlarının büyük bölümünü Afrikada ve dünyada hiç tanımadıkları müslüman kardeşlerinin iyhasına harcayan, Allah rızası için binlerce kilometre uzaktaki ümmet fertlerine kafa yoran ve Kurban Bayramında da onları unutmayıp ailelerinden uzak kalarak susuz elektriksiz Afrika köylerinde muhtaçlara et dağıtan gönül kahramanlarına bir müslüman olarak teşekkür ediyor, Rabb'imden hepsini cennetinin en üst seviyelerinde rızıklandırmasını niyaz ediyorum.

Zafer ÖZSATICI
UIB Afrika Sorumlusu

Ümmette Bayram ..

Yüzde 98'inin Sünnî Müslüman olduğunu bilerek gittiğim lakin gördüğümde tasavvur ettiğimle pek de alakası olmayan bir memleket, Tacikistan. Baskı imparatorluğu kurulmuş sanki. Bunu her an, her an saniye, her kişide görebiliyorsunuz. Ezan yasak. 18 yaşından küçükler camiye giremiyor. İnsanlar inancına göre kıyafet giymiyor, giyenlerin üzerinde de büyük bir baskı var. Şükür ki, baskıya boyun eğmeyen kardeşlerimiz de fazlasıyla mevcut.

Kendimce bu korkuyu anlamaya çalışıyorum ve 92-97 yılları arasında iç savaş yaşandığını öğreniyorum bu arada. İstisnasız, her evden en az bir kişi hayatını kaybetmiş. Hâl böyle olunca insanlar kabuklarına çekilmişler. Durumlarından memnun olmadıkları aşikâr fakat yapabilecekleri pek bir şey yok gibi görünüyor. Silkinmeleri, üzerlerindeki ölü toprağından kurtulmaları lazım. Şu anki durumları da buna pek müsait gözüküyor. Ancak hemfikir oldukları bir tespiti paylaşıyorlar bizimle: 'Biz Müslümanlığımızla övünürdük. Ne zaman ki, İslam'dan uzaklaştık, başımıza bunlar geldi. Komünizm dönemindeki baskı bile şu anda gördüğümüz kadar değildi.' Bunları duyunca kanım dondu tabii. Hâlimize bir kere daha şükrettim.

Bunca sıkıntının yanında güzel şeyleri göz ardı etmek doğru olmaz elbette; sıcakkanlılıkları, misafirperverlikleri, geleneklerine bağlı olmaları... Baskının, onların hepsini sindirmeye yetmediğini görmemi sağladı. Bu dirayette insanların varlığı, orası adına umut vericiydi. Genel olarak çok verimli bir ziyaretti. Ümmetin bayram sevincine ortak olmak, orada da bizden bir parça olduğunu görmek karşılığı olmayan bir tecrübe oldu. Umud ediyorum ki birbirimizden haberdar olup sıkıntımızı bir nebze olsun paylaşmak adına bile olsa bu irtibatların kurulması devam eder ve 'bana ne' kavramını belleğimizden çıkartırız.

Furkan KAYA

UIB Üyesi ve Üniversite Evleri Sorumlusu